

Петро Макаренко

ХТО НАСПРАВДІ МАЄ БУТИ В ТОП-100?

Пам'ять про Івана Огієнка у його рідному Брусилові відроджується заходами окремих інтелектуалістів і в супереч місцевій владі

Євгенія Іванівна Сохацька, викладач Кам'янець-Подільського університету ім. І. Огієнка в одному із виступів на сторінках «Дня» з жalem відзначила недооцінену роль митрополита Іларіона, в миру Івана Івановича Огієнка, що за свої заслуги перед народом України мав би ввійти в ТОП-100 її кращих синів і героїв. Особисто вона робить усе можливе, щоб це сталося. А наприкінці березня відбулася ще одна подія. З лекцією про нашого земляка під назвою «Запізніле вороття» до брусилівчан завітав з Київського національного університету ім. Тараса Шевченка доктор філології М. С. Тимошик, лауреат премії ім. І. Огієнка.

Як ми зрозуміли, все своє життя Микола Степанович присвятив вивченню діяльності нашого видатного земляка, яку свідомо замовчувала радянська влада. А приховувати було що. Тож слухачі, особливо молодь, пізнавали всю багатогранність Огієнка — поета, історика, мовника, державного і церковного діяча, який на чужині жив з думою про майбутнє України. Десятки років він присвятив перекладу Біблії з арамейської, грецької й багатьох інших мов, які знав досконало, на рідну українську. І цей переклад визнаний фахівцями як один з кращих.

Наша інтелігенція, вчені, такі як Є. І. Сохацька, М. С. Тимошик, займаються тяжкою і не прибутковою працею зі встановлення української ідентичності, здорового українського націоналізму і патріотизму, які потрібніші за повітря нашому суспільству. А ті, що підтримують нинішній стан справ, у відродженні «Огієнків» підсвідомо відчують загрозу своїм статкам. Чомусь і в Брусилові на словах влада за духовне відродження, а на ділі частину коштів, виділених на ремонт і оновлення музею І. Огієнка, перенесла на більш «нагальні потреби».

(газ. "День". — №117-118, 8-9 липня 2011. — С. 13.)